

249. Áldjad, én lelkem, a dicsőség erős királyát

Vad Péter Zsigmond

1. Áldjad, én lelkem, a dicsőség erős királyát! Önéki meny nye-i karokkal együtt zengj
2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett! Sas-szárnyon hor-do-zott, ve-zé-relt, ba-jod-ban

Ossia

há - lát! Zú - gó ha - rang, É - nek és or - go - na - hang, Mind az ő szent ne - vét áld - ják!
vé - dett. Nagy ir - gal - mát Na - pon - ként töl - ti ki rád: Ál - dá - sát min - den - ben ér - zed.

249. Áldjad, én lelkem, a dicsőség erős királyát

3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged, Elkísér utadon, tőle van testi épséged.
Sok baj között Erőd volt és örömed: Szárnyával takarva védett.

4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat, Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad.
Lásd: mit tehet Jóságos Lelke veled, És hited tőle mit várhat.

5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem! Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem!
El ne feledd: Napfényed Ő teneked! Őt áldjad örökké! Ámen.